

стає ключовим фактором, який забезпечує правомірну поведінку громадян і є необхідною умовою розбудови правової держави.

ОХОРОНА ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ГРОМАДЯН В УКРАЇНІ

Курсант 204 навчальної групи **Гончаров Д. О.**

Науковий керівник: доцент кафедри адміністративної діяльності
Либаш М.С.

Кожна країна формує свій правопорядок, а необхідність його зміцнення обумовлюється інтересами громадянського суспільства та держави. Усвідомлення комплексності проблеми забезпечення необхідного рівня правопорядку у суспільстві зумовлює необхідність вироблення якісно нової концепції організації та діяльності органів державної влади. З метою удосконалення правопорядку вельми актуальним постає завдання активного та свідомого залучення громадськості у цей процес, вирішення якого безпосередньо пов'язано із створенням сприятливих умов життєдіяльності суспільства, а саме гарантованим забезпеченням необхідного і достатнього рівня громадської безпеки та громадського порядку у громадських місцях. Це вимагає від державних службовців владних структур, науковців нових ідей та рішень, запровадження ефективних організаційних структур та правових механізмів забезпечення громадського порядку та безпеки громадян в Україні.

Досягненню цього результату буде сприяти саме комплексне вирішення питань у сфері охорони громадського порядку та забезпечення безпеки громадян з позицій адміністративного права, виходячи із доцільності дослідження як державно-правового забезпечення, у тому числі і органами внутрішніх справ, охорони громадського порядку та забезпечення безпеки громадян, так і відповідних організаційно-

правових механізмів діяльності громадських об'єднань щодо активного сприяння громадському порядку та безпеці громадян.

Українське суспільство вступило у новий, виключно відповідальний період своєї історії, який має важливе значення для нашого суспільства. В усіх сферах суспільного життя, а саме: у політичній, економічній, соціальній, духовній, відбуваються різноманітні перетворення, простежується тенденція усе більш активного включення громадян у політичне життя країни, їх участь у різноманітних суспільних процесах, що, за певних умов, може призвести до певної політичної нестабільності у країні. Необхідною умовою підтримання соціальної й політичної стабільності у будь-якій країні є не тільки наявність ефективної економічної стратегії, а й здатність нейтралізувати можливі загрози, забезпечити достатню захищеність своїх громадян, їх життя, здоров'я, можливість вільно реалізовувати свої конституційні права та обов'язки.

Бажання України інтегруватися до Європейського Союзу, початок ринкових реформ обумовлюють оновлення адміністративно-правових норм та створення нових, які будуть відповідати світовим стандартам та вимогам. Усі ці стандарти та вимоги повинні базуватися на пріоритеті прав людини та на принципах захисту цих прав. Діяльність державних органів в Україні повинна бути спрямована на забезпечення законності та правопорядку в країні, гарантування прав, свобод та законних інтересів громадян, підприємств, установ та організацій. Разом з тим, діяльність цих органів, яка спрямована на забезпечення законності та підтримання правопорядку, повинна мати скоординований, організаційний та узгоджений характер.

«Громадський порядок» у широкому розумінні: це порядок, який включає до себе усю систему позитивних та негативних суспільних відносин (відносин державних органів між собою, державних органів та громадських організацій чи громадян), метою яких є охорона життя, здоров'я, честі, гідності громадян, їх законних інтересів, забезпечення громадського спокою як у громадських місцях, так і поза їх межами, збереження усіх форм

власності, створення реальних умов для нормального функціонування державних органів, громадських організацій і трудових колективів, та які регулюються соціальними нормами (як нормами права, так і іншими соціальними нормами неюридичного характеру).

Основною метою громадського порядку повинна бути охорона життя, здоров'я, честі, гідності громадян, їх законних інтересів, забезпечення громадського спокою як у громадських місцях, так і поза їх межами, збереження усіх форм власності, створення реальних умов для нормального функціонування державних органів, громадських організацій і трудових колективів, виховання поваги до суспільства і суспільної моралі.

Громадський порядок є цілісним соціальним утворенням, яке має різні форми прояву, що зумовлює його охорону відповідними органами виконавчої влади:

- протикримінальна безпека, яка базується на активних діях громадян та діяльності правоохоронних органів з припинення правопорушень та злочинів;

- безпека дорожнього руху, оскільки у зв'язку із зростаючими темпами розвитку автомобільного транспорту і дорожнім будівництвом різко збільшилася загроза загибелі людей в результаті дорожньо-транспортних пригод;

- пожежна безпека в громадських місцях (кінотеатрах, стадіонах, музеях, театрах, адміністративних та житлових спорудах);

- санітарно-епідеміологічне благополуччя громадян у громадських місцях має особливо важливе значення у сфері торгівлі продуктами харчування, на підприємствах м'ясної та молочної промисловості, на ринках, транспорті та у дитячих установах;

- екологічна безпека громадян у громадських місцях, оскільки отруйне повітря над багатьма великими містами України, скупчення сміття всередині міст та на звалищах, отруйна вода, вихлопні гази створюють нестерпні умови життя для громадян, і, перш за все, у громадських місцях, які на

відміну від квартири чи будинку відкриті для прямих шкідливих впливів.

Функція забезпечення громадської безпеки поділяється на три групи функцій, у процесі реалізації яких передбачено виконання різних завдань:

1) загальні, тобто такі, які притаманні усій системі суб'єктів забезпечення безпеки та окремим її суб'єктам, а саме: оцінка стану громадської безпеки, прогнозування тенденцій його розвитку; підготовка комплексних цільових програм забезпечення громадської безпеки; виявлення, оцінка та нейтралізація джерел загроз об'єктам громадської безпеки; контроль за станом загроз громадській безпеці; дослідження проблем підвищення ефективності управління та забезпечення громадської безпеки на різних рівнях (державному, регіональному, місцевому у звичайних умовах та у надзвичайних ситуаціях;

2) спеціальні, тобто, які впливають на окремі сфери забезпечення громадської безпеки: організація та проведення заходів щодо захисту прав, свобод і законних інтересів громадянина та людини, їх майна; ліквідація наслідків прояву загроз громадській безпеці; притягнення до відповідальності осіб, що скоїли протиправні посягання на об'єкти громадської безпеки; підготовка та підтримання на належному рівні готовності сил та засобів окремих суб'єктів забезпечення громадської безпеки; забезпечення ефективного функціонування окремих суб'єктів забезпечення безпеки.

3) забезпечуючі (допоміжні) функції, які обслуговують процеси реалізації загальних та спеціальних функцій, за допомогою яких здійснюється правове, кадрове, фінансове, матеріально-технічне та інше забезпечення діяльності суб'єктів громадської безпеки.

Безумовно, попереду ще кропітка робота, але у сучасних умовах розвитку української державності метою стратегії у сфері охорони громадського порядку у громадських місцях та забезпечення безпеки громадян повинно бути верховенство

права, відновлення довіри громадян, високий рівень відповідальності держави та її органів перед суспільством.

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОBOB'ЯЗKОВОГО СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКІВ НАЗЕМНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ.

Курсант 2 курсу юридичного факультету Інститут кримінально-виконавчої служби НАВС **Горбачов Д.С.**
Науковий керівник: викладач кафедри загально-юридичних дисциплін ІКВС **Зубко А.В.**

Страховання цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів в Україні є обов'язковим. Це найпоширеніший вид страхування за кордоном.

В Україні цей вид страхування регламентувався Положенням про порядок і умови проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 28 вересня 1996 р. № 1175.

З 1 січня 2005 р. набрав чинності Закон України "Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів" від 1 липня 2004 р. № 1961-ІУ.

До цього закону 22 вересня 2005 р. було внесено зміни і доповнення Законом України № 2902-ІУ.

Щодо постанови Кабінету Міністрів України то вона затверджує положення, порядок і умови проведення обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів. Розміри страхових платежів на 1997 рік за договорами обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів на території України та Положення про Моторне (транспортне) страхове бюро (додаються).